

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
זאת אומרת: כנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה - יש לה כתובה מנה	רבה:											◇	■
בעלמא לעולם אימא לך: לית לה כלל, ושאני הכא, שהרי כנסה ראשון.	רב אשי:											◇	■
וניחוש שמא תחתיו זינתה												◇	?
כגון שקידש ובעל לאלתר.												◇	!
בתולה אלמנה, גרושה, חלוצה, מן הנישואין - כתובתן מנה, ואין להן טענת בתולין	ואיכא דמתני לה אמתניתין:											◇	■
בתולה מן הנישואין היכי משכחת לה?												◇	?
כגון שנכנסה לחופה ולא נבעלה												◇	!
זאת אומרת: כנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה - כתובתה מנה	רבה:											◇	■
לעולם אימא לך: בעלמא לית לה כלל, ושאני הכא, שהרי נכנסה לחופה.	רב אשי:											◇	■
וליחוש שמא תחתיו זינתה												◇	?
כגון שקידש ובעל לאלתר.	רב שרביא:											◇	!
מאן דמתני לה אברייתא - כל שכן אמתניתין, ומאן דמתני לה אמתני' - אבל אברייתא לא, משום דמצי אמר לה: אנה אעדים סמכי.												◇	■
האוכל אצל חמיו ביהודה שלא בעדים - אינו יכול לטעון טענת בתולים, מפני שמתייחד עמה.												◇	■
מדקתני האוכל, מכלל דאיכא דוכתא ביהודה נמי דלא אכיל												◇	■
ש"מ, ביהודה נמי מקומות מקומות יש	אביי:											◇	■
ביהודה, בראשונה היו מייחדין את החתן ואת הכלה שעה אחת קודם כניסתן לחופה, כדי שיהא לבו גס בה, ובגליל לא היו עושין כן	כדתניא: [ר' יהודה]											◇	■
ביהודה, בראשונה היו מעמידין להם שני שושבינין אחד לו ואחד לה, כדי למשמש את החתן ואת הכלה בשעת כניסתן לחופה, ובגליל לא היו עושין כן												◇	■
ביהודה, בראשונה היו שושבינין ישנים בבית שחתן וכלה ישנים בה, ובגליל לא היו עושין כן												◇	■
וכל שלא נהג כמנהג הזה, אינו יכול לטעון טענת בתולים.												◇	■
אהייא?												◇	^
אילימא ארישא												◇	!
כל שנהג מיבעי ליה												◇	?
אלא אסיפא												◇	!
כל שלא מושמש מיבעי ליה												◇	?
לעולם ארישא, ותני: כל שנהג.	אביי:											◇	!
והא כל שלא נהג קתני	אמר ליה רבא:											◇	?
הכי קאמר: כל שלא נהג גליל בגליל אלא מנהג יהודה בגליל, אינו יכול לטעון טענת בתולים.	אלא אמר רבא:											◇	!
לעולם אסיפא, ותני: כל שלא מושמש.	רב אשי											◇	!
אחת אלמנת ישראל ואחת אלמנת כהנים - כתובתה מנה.												◇	■
בית דין של כהנים היו גובין לבתולה ארבע מאות זוז, ולא מיחו בידם חכמים.												◇	■

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-בתולה נשאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ואלמנת כהנים - כתובתה מאתים.	תנא:										◌	◌
אחת אלמנת ישראל ואחת אלמנת כהנים - כתובתן מנה	והאנן תנן:										◌	◌
שתי תקנות הו, מעיקרא תקינו לכתולה ארבע מאות זו ולאמנה מנה, כיון דחזו דמזלולי בהו תקינו לה מאתן, כיון דחזו דקא פרשין מיניהו, דאמרי: עד דנסבינן אלמנת כהנים ניזיל ניסיב בתולה בת ישראל, אהדרינהו למלתייהו.	רב אשי:										◌	◌
בית דין של כהנים כו'.											◌	◌
לא ב"ד של כהנים בלבד אמרו, אלא אפי' משפחות המיוחסות בישראל, אם רצו לעשות כדרך שהכהנים עושין - עושין.	רב יהודה אמר שמואל:										◌	◌
הרופה לעשות כדרך שהכהנים עושין, כגון בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל - עושין	מיתבי:										◌	◌
בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל הוא דאיכא צד כהונה, אבל בת ישראל לישראל לא											◌	◌
לא מבעיא קאמר, לא מבעיא בת ישראל לישראל, דלא מצי אמר לה עלויי קא מעלינן ליה, אבל בת ישראל לכהן, דמצי אמר לה עלויי קא מעלינן ליה - אימא לא, קמ"ל.											◌	◌
הנשוא את האשה ולא מצא לה בתולים, היא אומרת משארסתני נאנסתי ונסתחפה שדהו, והוא אומר לא כי, אלא עד שלא ארסתיה והיה מקחי מקח טעות, רבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים: נאמנת	[רבן גמליאל ורבי אליעזר]										◌	◌
לא מפיה אנו חייין, אלא הרי זו בחזקת בעולה עד שלא תתארס, והטעתו, עד שתביא ראיה לדבריה.	רבי יהושע:										◌	◌
מנה לי בידך, והלה אומר איני יודע, רב יהודה ורב הונא אמרי: חייב	אתמר: [רב יהודה ורב הונא]										◌	◌
פטור.	רב נחמן ורבי יוחנן:										◌	◌
חייב, ברי ושמא - ברי עדיף	רב הונא ורב יהודה:										◌	◌
פטור, אוקי ממונא בחזקת מריה.	רב נחמן ורבי יוחנן:										◌	◌
הא דרב הונא ורב יהודה - דשמואל היא	אביי לרב יוסף:										◌	◌
היתה מעוברת, ואמרו לה מה טיבו של עובר זה? מאיש פלוני וכהן הוא, רבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים: נאמנת	דתנן: [רבן גמליאל ורבי אליעזר]										◌	◌
הלכה כרבן גמליאל	רב יהודה אמר שמואל:										◌	◌
שינא אמרת לן משמיה דשמואל: הלכה כרבן גמליאל אף בראשונה	ואמר ליה רב שמואל בר יהודה לרב יהודה:										◌	◌
מאי אף בראשונה?											◌	◌
אע"ג דאיכא למימר אוקי ממונא בחזקת מריה, אמר רבן גמליאל ברי עדיף.											◌	◌
לימא, רב יהודה ורב הונא דאמרי כר"ג, ורב נחמן ורבי יוחנן דאמרי כרבי יהושע											◌	◌
אנא דאמרי אפילו כרבן גמליאל, עד כאן לא קאמר ר"ג התם - אלא דאיכא מגו, אבל הכא מאי מגו איכא? אי נמי, עד כאן לא קאמר רבן גמליאל התם - אלא דאמרינן אוקמה אחזקה, אבל הכא מאי חזקה אית ליה להאי?	אמר לך רב נחמן:										◌	◌
הכי נמי מסתברא כדקא משנינן, דרב נחמן הוא דאמר כר"ג, דאם כן קשיא הלכתא אהלכתא											◌	◌